

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.67/2026/21.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. április 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2025. december 4. napján kihirdetett 7.B.117/2025/42. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú bíróság 2025. május 26. napján előkészítő ülést tartott, határozatát nyilvános tárgyalás alapján hozta, az elsőfokú eljárás során felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 2.196.315 (kettőmillió-egyszázkilencvenhatezer-háromszáztizenöt) forint.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A vádlott tényleges tartózkodási helye: Szegedi Fegyház és Börtön.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék rendelkező rész szerinti ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés d), f) és j) pontjai szerint minősülő emberölés bűntettének kísérletében. Ezért életfogytig tartó, fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül tíz év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a vádlott legkorábban huszonöt év elteltével bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – a kihirdetést követően nyomban – vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében, az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[3] A kirendelt védő fellebbezése írásbeli indokolásában (/8. szám alatt) akként foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során perjogi szabályt nem sértett, bűnösségre levont következtetése és a cselekmény jogi minősítése törvényes, azonban a kiszabott büntetés eltúlzott, alapvetően a vádlott által a cselekmény motívumaként megjelölt

szerелеmféltés miatt, melynek következtében cselekményeit elhomályosult tudattal, indulat hatása alatt követte el. Valamennyi szempontot egybevetve, az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés nem áll arányban a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla határozott ideig tartó, rövidebb tartamú szabadságvesztést szabjon ki a vádlottal szemben.

[4] A vádlott az ítéltáblára benyújtott beadványaiban (/7., /10. szám alatt) részben megismételte a jogos védelmi helyzetre történő hivatkozását, továbbá vitatta ölési szándékát és a bíróság által megállapított minősítő körülményeket is. Álláspontja szerint az ölési szándék hiányára utal, hogy sértett² sértettnak nemcsak fej-, hanem derék- és lapockatáji sérülései is voltak, tehát nem kizárólag fejre célzott ütések adott le. Mindkét sértettet erős felindulásból bántalmazta, mert szerelmes volt sértett¹ sértettbe és amikor meztelenül találta őket, elborult az agya, annak ellenére, hogy korábban már tudomással bírt „megcsalásairól”. A különös kegyetlenség azért nem állapítható meg terhére, mert sértett¹t szerette, nem akart neki szenvedést okozni, sértett²ral pedig barátok voltak, aki bizonyosan nem volt védekezésre képtelen állapotban, hiszen képes volt szexuális együttlétre, egy nagy erejű ütés leadására és védekező mozdulatokra is, amit mindkét kézfejen védekezési nyomok igazolnak. Emellett vitatta e sértett súlyos fokú ittasságát is, álláspontja szerint ugyanis a bomlási folyamat megindulása miatt ez nem volt kétséget kizáróan alátámasztható.

[5] Indítványozta, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy erős felindulásban cselekedett, ennek megfelelően a terhére rótt bűncselekmény minősítését változtassa meg, másodsorban kérte a különös kegyetlenséggel és a védekezésre képtelen személy sérelmére történő elkövetés mellőzését, valamint sajnálatát és megbánását fejezte ki.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.476/2025/2. szám alatt, a védelmi fellebbezésre tett észrevételében kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatának van helye, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban:Be.) 590. § (5) bekezdésében foglaltak szem előtt tartásával, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága nem vizsgálható. A törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a bűnösségre levont következtetése, valamint a bűncselekmény minősítése törvényes. A vádlott cselekménye motívumaként a szerелеmféltést jelölte meg, azonban cselekménye nem minősülhet a Btk. 161. §-a szerinti erős felindulásból elkövetett emberölésnek, tekintettel arra, hogy a vádlott és sértett¹ sértett között korábban alkalmi szexuális kapcsolat volt csupán, a vádlott - maga által is bevallottan - régóta tudott a sértett más férfiakkal folytatott szexuális kapcsolatairól, tudatának elborulása ellen ható körülmény továbbá a cselekmény utáni magatartása is, hiszen a bűncselekmény nyomait eltüntette és az elkövetést mások előtt elhallgatta. Nem volt megállapítható javára jogos védelmi helyzet sem, tekintve, hogy a vádlott a kerteken keresztül jutott be sértett¹ sértett udvarára, ahol észlelte, hogy a sértettnak vendége van, de nem távozott el, hanem megvárta, hogy a lakásba bemehessen, majd egy csákány nyelet magához véve bántalmazta a fotelben ülő, súlyos fokban ittas sértett² sértettet, aki az első ütéstől a padlóra bukott, a vádlotti cselekvőséget jogtalan támadás tehát nem előzte meg, ahogy a másik sértett sértett¹ bántalmazását sem, esetében azonban erre a vádlott sem hivatkozott. A különös kegyetlenség, mivel a tényleges fájdalomérzet irreleváns, a bántalmazás módja kirívóan durva, az átlagosat lényegesen meghaladó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással véghez vitt ölési cselekmény volt, kétségtől megállapítható, e minősítő körülmény tekintetében azonban az indokolás kiegészítése szükséges.

[7] A kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés törvényes, a bűncselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával arányban álló, szintén törvényesek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadság

időtartamának megállapítására vonatkozó és az egyéb járulékos kérdésekről szóló döntések is, mindössze a bűnügyi költség összegének korrekciója szükséges.

[8] Indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 605. § (1) bekezdése alapján, a bűnügyi költség összegének pontosításával és a vádlott által letartóztatásban töltött további idő beszámításával az elsőfokú bíróság ítéletét - tanácsulésen - hagyja helyben.

[9] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének felülbírálatát - a védő erre irányuló indítványa [Be. 598. § (2), (5) bekezdés] alapján - a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen végezte el, mivel tárgyalás szükségessége nem merült fel.

[10] A nyilvános ülés kitűzését követően adott meghatalmazás alapján eljáró védő újabb írásbeli indokolást csatolt (/20. alatt), amelyben bizonyítási indítványokat előterjesztve kérte : igazságügyi elmeorvosszakértő kirendelését a vádlott beszűkült tudatállapotának megállapítására, ugyanezt alátámasztandó, sértettl sértett ismételt kihallgatását annak igazolására, hogy egyik gyermeke a vádlottól származik, továbbá a lakóhely szerint illetékes rendőrkapitányság megkeresését e sértett által tett bejelentések és rendőri intézkedések okaira, amely bizonyítékok alátámaszthatják azon vádlotti állítást, hogy sértettl sértett börtönbe kívánta juttatni a vádlottat. Emellett – a bejelentett fellebbezés iránya ellenére – elsődlegesen a vádlott felmentését kérte az ítéltáblától, a tényállás hiányos és helytelen ténybeli következtetésen alapuló részbeni megalapozatlanságára hivatkozva, mivel az elsőfokú bíróság kizárólag a vádlottat terhelő bizonyítékokat vette figyelembe és nem indokolta, hogy egyes bizonyítékokat miért vagy miért nem értékelt, a tanúk vallomásairól ítéletében nem is szólt. Nem vizsgálta sem a jogos/vélt jogos védelmi helyzetet, a vádlott ezirányú vallomása ellenére, sem az erős felindulásban elkövetett emberölés lehetőségét, ezért látta szükségesnek bizonyítás kiegészítését a másodfokú eljárásban. Másodlagos indítványában, további enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott betegségeit (érszűkület miatt gyűrűs ujjait nem tudja használni, magas vérnyomás betegségét és korábbi stroke következtében jobb oldali zsibbadását), amelyek a minősítésre is kihatással lehetnek álláspontja szerint, beszűkült tudatállapotát és alacsony intellektusát. Mindezek alapján határozott idejű szabadságvesztés kiszabását kérte.

[11] A nyilvános ülésen mind a meghatalmazott védő, mind a fellebbviteli főügyészsg képviselője fenntartotta írásban részletezett indokolását.

[12] Az ítéltábla a bizonyítási indítványokat elutasította, tekintettel arra, hogy az éplélektani alapon fennálló beszűkült tudatállapot, ezáltal az erős felindulás fennállta és foka nem elmeorvos-szakértői kérdés, hanem a bíróság által eldöntendő tény- és jogkérdés (Kúria 3/2013 BJH 6/a. pont), sértettl tanút a bíróság kihallgatta és valamennyi releváns kérdésben nyilatkoztatta, míg a jelentőséggel bíró rendőrségi és bírósági iratok beszerzésre kerültek, az iratok között tehát rendelkezésre álltak.

[13] A védelmi fellebbezés nem megalapozott.

[14] A meghatalmazott védő elsődleges indítványára tekintettel mindenekelőtt rögzíti az ítéltábla, hogy a fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, azaz a büntetés enyhítése céljából került sor (szankciós fellebbezés), ezért az ítéltábla az ítéletnek kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül, a fellebbezés utólagos kiterjesztésére, ezáltal a törvényszék által megállapított történeti tényállás felülbírálatára nem volt lehetőség. A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot ez esetben is kiterjesztik az eljárási szabályok megtartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállásra, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre, továbbá - mivel a szankciós fellebbezés célja nyilvánvalóan a büntetésre

vonatkozó rendelkezés megváltoztatása és a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak, a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg - a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pontok, (5a) bekezdés]. Emellett hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket.

[15] A korlátozott felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárta volna.

[16] A Be. 549.§ (3) bekezdésének előírása szerint az egyesbíró az ügydöntő határozat felolvasását követően szóban elmondta az indokolás lényegét (42. számú jegyzőkönyv), majd indokolási kötelezettségének – a védelmi hivatkozás ellenére - a szükséges körben írásban is eleget tett, amelynek feltüntetni elmulasztott jogszabályi alapja a Be. 562. § (2) bekezdése, az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjai, valamint az 564. § (4) bekezdése.

[17] A Be. 583. § (3) bekezdése alapján bejelentett jogorvoslati kérelemre tekintettel, a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ítéltábla nem vizsgálta, nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította. Ilyenkor ugyanis az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes (BH2023. 60., Kúria Bfv.350/2022/8.), a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott, a bíróság által megállapított úgynevezett történeti tényállás módosítására nincs lehetőség, kizárólag a kijavításra vonatkozó szabályok szerint elírás vagy számítási hiba okán van lehetőség a tényállás helyesbítésére, ennek azonban feltétele, hogy az érdemi változást nem eredményezhet. Az iratok tartalma alapján továbbá az elsőfokú ítéletben nem rögzített, a terhelt személyi körülményeire vonatkozó adatok feltüntetésére van lehetőség (EBD2019.B.20., BH2022. 34., Kúria Bfv.II.241/2021.).

[18] Az ítéltábla megállapította, hogy sem a személyi rész, azaz a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények és előéleti adatok [Be.561.§ (3) bekezdés b) pont], sem a történeti tényállás [Be. 561.§ (3) bekezdés c) pont] nem igényeltek a fentieknek megfelelő helyesbítést.

[19] Az ítéltábla nem észlelt olyan körülményt sem, amely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését eredményezte volna. A törvényszék büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a jogos védelmi helyzetre [Btk. 22. § (1) bekezdés] történő hivatkozás sem foghatott helyt, hiszen az eljárás adatai szerint a vádlott - aki sértettl sértettel korábban kizárólag alkalmi szexuális kapcsolatban állt és tudott a más férfiakkal folytatott hasonló természetű kapcsolatairól is - a késő esti órákban, a kerítésen átmászva a szomszéd ingatlanon keresztül jutva be a sértett udvarára, már a zárt bejárati ajtó előtt észlelte a férfi és női hangot, azaz, hogy ketten tartózkodnak a lakásban, majd kis ideig a teraszon várakozva végül azután tudott bemenni, hogy sértettl sértett szellőztetés céljából a bejárati ajtót kinyitotta. Ekkor ütött rajta a sértettek, kezében az élet kioltására alkalmas, mintegy 120 cm hosszúságú csákány nyéllel, majd az általa is észleltén súlyos fokban ittas 2sértettet, azt követően sértettl bántalmazta brutálisan, gyors egymásutánban, úgy, hogy a sértetteknek esélyük sem volt az érdemi védekezésre. A vádlotti cselekvőseget tehát személye ellen intézett jogtalan támadás egyik sértett részéről sem előzte meg (Kúria 4/2013. Büntető jogegységi határozat, BH2022.284.), jogos védelmi helyzetben – amelyet a védelmi hivatkozás ellenére a törvényszék is vizsgált - a vádlott jogtalan támadása folytán éppen a sértettek voltak. Összegezve, jogtalan támadás hiányában fel sem merülhetett a vádlott magatartásának elhárító cselekményként történő értékelése.

[20] Az elsőfokú bíróság – figyelemmel a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozatának I. pontjában rögzített szempontokra - helytálló következtetést vont a vádlott

egyeses ölési szándékára, a vádlott által hivatkozott, az emberölés enyhébben minősülő, privilegizált esete, erős felindulásban elkövetett emberölés (Btk. 161. §) megállapíthatósága szóba sem jöhetett. Ahhoz ugyanis az indulat olyan fiziológiai eredetű, magas foka szükséges, amelynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, tudata elhomályosul és ennek folytán a megfontolás szokásos mértékének megtartása lehetetlenné válik. Az erős felindulás fennálltát az elkövető konkrét pszichikai tulajdonságai alapján kell megítélni, a történések egész folyamatát és az eset összes körülményeit megvizsgálva. Az erős felindulás méltányolható okból való származása akkor állapítható meg, ha az bizonyos fokig igazolható és erkölcsileg menthető, pusztán például elkeseredettség, sértődöttség, ellenszenv vagy idegfeszült állapot nem szolgáltathat alapot erre. A szerelemföltés, tettenérés megcsalás közben megalapozhatja ugyan a törvény szerint megkívánt indulatot, jelen esetben azonban a cselekménysort vizsgálva megállapítható, hogy bár a vádlott tette emberileg kis részben ugyan méltányolható, de nem igazolt olyan éplélektani alapon kialakult tudatborulás, amely erős felindulásnak minősülne.

[21] A vádlott által hivatkozott és a bíróság által sem vitatott szerelemföltés - figyelemmel arra is, hogy a vádlott és a sértett nem álltak sem hozzátartozói, sem kölcsönös szerelmi viszonyban, a sértett másokkal folytatott alkalmi szexuális kapcsolatairól a vádlott tudomással bírt, többek között magától a sértettől is, ugyanakkor a házhoz érve már tisztában volt azzal, hogy sértettl sértettnél ismét egy férfi tartózkodik - kizárólag enyhítő körülményként volt értékelhető.

[22] Végül nem maradt kétség afelől sem, hiszen a vádlott a tárgyaláson maga is megerősítette (23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal), hogy amellet, hogy tudott sértett2 sértett italozó életmódjáról, a szobába lépve észlelte erősen ittas állapotát is, a fotelben ülő sértett előtt a boros flakont, őt kábultnak látta, „mintha aludt volna”, csak akkor próbált meg „feltápaszkodni” a fotelből, amikor a vádlott őt kérdőre vonta. A vádlotti állítással szemben a sértett véralkohol-koncentrációja mérhető volt a bomlási folyamat megindulása ellenére is, a szakértői megállapítás szerint 2,68 ezrelék volt (csarnokvíz alkohol-koncentrációja 3,28 ezrelék), amely csökkenő fázisú volt a vizsgálat idején (igazságügyi orvosszakértői vélemény 6. oldal, nyomozati iratok 610. oldal, 23. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal). A sértett alkoholos befolyásoltsága olyan fokú volt, amely miatt védekezésre képtelen volt. Ezen állapot ismérve az, hogy a passzív alany nem képes ellenállás kifejtésére. A bírói gyakorlat szerint az ellenállás olyan magatartások összességét jelenti, amely alkalmas lehet a bűncselekmény elkövetésének megakadályozására, de legalább megnehezítésére. Ennek hiányában az elkövető a legcsekélyebb akadály leküzdése nélkül képes a bűncselekmény elkövetésére. Az irányadó tényállás és az eljárás adatai alapján nem kétséges, hogy sértett2 sértett vádlottól függetlenül kialakult ittas állapota folytán helyváltoztatásra, védekezésre képtelen volt, amelyet a vádlott nem csak felismert, de ki is használt (Kúria 3/2013. Büntető Jogegységi Határozat II/10., Btk. 459. § (1) bekezdés 29. pont, Kúria Bfv.469/2025/9., Debreceni Ítéltábla Bf.91/2024/6.).

[23] A fentiek mellett a különös kegyetlenség, mint minősítő körülmény is kétségkívül a vádlott terhére volt írható, mindkét sértett esetében. A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál ugyanis elsősorban emberiességi, valamint erkölcsi szempontok a meghatározók. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagost lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt ölési cselekmények vonhatók. Annak nincs jelentősége, hogy a sértett esetleges eszméletlensége folytán ténylegesen elviselt-e fájdalomérzést, de nincs jelentősége az elkövetés eszközének sem, akkor is megállapítható ezen súlyosabb minősítés, ha eszköz igénybevétele nélkül, pusztá kézzel agyonveréssel, rúgással vagy taposással valósítja meg az

elkövető az ölési cselekményt. Jelen ügyben a vádlott tudata a végrehajtás különös kegyetlenségét kétségtávol átfojtta, a sérülés az által használt eszköz jellegére, a sértetteknek okozott sérülések nagy számára, az erőbehatások nagyságrendjére és a sértettek, különösen sértettl végrehajtás ideje alatt tanúsított magatartására tekintettel (Kúria 3/2013. Büntető Jogegységi Határozat I/4., BH2021. 64., Kúria Bfv.1379/2019/28., Kúria Bhar.559/2019/4.).

[24] A fentiek mellett a vádlott cselekményének több ember sérelmére elkövettként minősítése is helytálló volt. A több ember sérelmére elkövetett emberölés törvényi egység, úgynevezett összefoglalt bűncselekmény, megállapításának akkor van helye, ha az elkövető akár egyetlen akaratelhatározásból fakadóan egy időben, illetőleg egymást követően, akár különböző időpontokban és eltérő akaratelhatározásból hajtja végre vagy kísérli meg több ember megölését. A felelősségre vonásnak ilyenkor egy eljárásban kell megtörténnie és az emberölés büntettét megvalósító cselekményeknek egymással kvázi halmazati viszonyban kell állniuk. A bűncselekmény befejezettségéhez legalább két ember halálának a bekövetkezése szükséges, így amennyiben a szándék több személy életének a kioltására irányul, egy sértett halála és egy további kísérleti szakban rekedt ölési cselekmény esetén a több ember sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete állapítandó meg.

[25] Összességében tehát – a fenti kiegészítésekkel – a bűncselekmény jogi minősítése, egyben hármassal minősülése helyes és törvényes, a védelmi érveléssel szemben.

[26] A büntetés kiszabása során irányadó alanyi- és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság csaknem teljeskörűen tárta fel, az ítéltábla a Kúria 56/2007. Büntető Kollégiumi véleményében foglaltak figyelembevételével mindössze a súlyosító körülményeket egészítette ki a vádlott italozó életmódjával (BK vélemény II/7.), a súlyosító körülmények sorából azonban az egyenes szándékot mellőzte, mivel kizárólag az eshetőleges szándék értékelhető enyhítő körülményként (BK Vélemény II/10.). A vádlott védő által hivatkozott kisebb betegségei sem a minősítés, sem a büntetés kiszabása során nem voltak értékelhetők, ahogy alacsony intellektusa sem, tekintve, hogy az ölés tilalma olyan alapvető erkölcsi tabu, melynek súlyát és tilalmazottságát be kellett volna látnia, alacsony iskolázottsága és intellektusa ellenére is.

[27] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette és vette figyelembe a büntetés célját és a büntetés kiszabás elveit [Btk. 79. §, 80. § (1) bekezdés], figyelemmel volt továbbá Magyarország Alaptörvényének 2. cikkében rögzítettekre, miszerint mindenkinek joga van az élethez és az emberi méltósághoz. Mindezek alapján, valamennyi szempontot, így a bírói gyakorlatot is figyelembe véve, a törvényszék megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[28] A közvéleményt megdöbbenítő, felzaklató, gátlástalanul véghez vitt ölést elkövető vádlottat a társadalomtól el kell szigetelni és a társadalom védelmének szempontjait előtérbe helyezve a hasonló, élet elleni bűncselekmények elkövetőivel szemben a törvény teljes szigorával szükséges eljárni. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját, általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene. Az élet elvétele esetén azonban oly nagy a veszteség, hogy annak mérése szinte lehetetlen, ezért ilyenkor – feltéve, hogy ennek törvényi lehetősége adott – az olyan büntetés válik vizsgálhatóvá, aminek tartama a mérhetetlen veszteség ellenében határozatlan (BH2021. 68., Kúria Bhar.170/2020/21.). A háromszorosan minősülő emberölés büntettének kísérletét megvalósító, büntetett előéletű vádlott esetében, aki korábban már két alkalommal részben ugyanezen sértett sérelmére több, részben személy elleni erőszakos bűncselekményt is elkövetett, az életfogytig tartó szabadságvesztés és a törvényi maximumban megállapított tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés feltétlenül szükséges az egyéni és általános megelőzés érvényre juttatásához.

[29] A feltárt bűnösségi körülmények közül az enyhítő körülményként értékelt ténybeli és részbeni beismerő vallomásra és a vádlott életkorára tekintettel a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi, törvényi minimumban meghatározott időpontja is törvényes, illetve arányos. Megjegyzendő azonban, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésnél a feltételes szabadságra bocsátás csupán lehetőség, nem automatizmus, arról leghamarabb huszonöt év elteltével nem az ügyben eljáró bíróságok, hanem a büntetés-végrehajtási bíró dönthet.

[30] A fentiekben kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a büntetés enyhítésére, határozott tartamban megállapított szabadságvesztés kiszabására okot nem talált. Mivel életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a feltételes szabadságra bocsátás minimuma huszonöt év (Btk. 43. § (1) bekezdés első mondat), ezért ezen időtartam csökkentésére sem volt törvényi lehetőség.

[31] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a letartóztatásban töltött idő beszámítására, a bűnjelekre, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések törvényesek voltak, korrekciót szintén nem igényeltek, mindössze a bűnügyi költség végösszegét kellett pontosítani, nyilvánvaló elírás folytán a Be. 453. § (1) és (6) bekezdései alapján, feltüntetve még, hogy az a kirendelt védők díjából, az igazságügyi elmeorvos-, orvos-, valamint pszichológus szakértők díjaiból, illetve a genetikai szakértői vélemény díjaiból tevődött össze.

[32] A fentiek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, azzal a pontosítással, hogy a bíróság határozatát tárgyalás (nem tárgyalások) alapján hozta, tekintettel arra, hogy a Be. 561. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 514. § (1) bekezdésében és a Be. 553. §-ában foglaltakra is – a tárgyalás egységes egésznek tekintendő megnyitása és berekesztése között, feltüntetve még az előkészítő ülés időpontját is, mivel a törvényszék a vádlott személyi adatait az előkészítő ülésről készült 17. számú jegyzőkönyvben rögzítette, valamint megjelölve a vádlott megváltozott tényleges tartózkodási helyét a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel, a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

[33] A másodfokú bíróság a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[34] A védelmi fellebbezés eredményre nem vezetett, azonban a másodfokú eljárásban a nyilvános ülésen már meghatalmazott védő járt el, így további bűnügyi költségről sem kellett rendelkezni.

[35] A határozat elleni további fellebbezés lehetősége a Be. 615. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt feltételek hiányában kizárt.

Debrecen, 2026. április 9.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Mocsáry Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 7.B.117/2025/42. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen végzésével a mai napon jogerőre emelkedett.

Debreceni Ítéltábla
3.Bf.67/2026/21/VI

8

Debrecen, 2026. április 9.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke